

U 66/2020 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1387/2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter (*befrielse från EU:s autonoma tullar; jordbruks- och industriprodukter*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen ett utkast till Europeiska kommissionens förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1387/2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 19 november 2020

Finansminister Matti Vanhanen

Specialsakkunnig Upi Talsi

FINANSMINISTERIET

PROMEMORIA
19.11.2020

EU/2020/1604

FÖRSLAG TILL RÅDETS FÖRORDNING OM ÄNDRING AV FÖRORDNING (EU) NR 1387/2013 OM BEFRIELSE FRÅN GEMENSAMMA TULLTAXANS AUTONOMA TULLAR FÖR VISSA JORDBRUKS- OCH INDUSTRIPRODUKTER

1 Förslagets bakgrund och syfte

Europeiska kommissionen har lagt fram ett utkast till förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1387/2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter (taxud.a.4(2020)5635274).

Utkastet till förslag översänds i enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen till riksdagen så att riksdagen kan ta ställning till det, eftersom det är fråga om ett ärende som hör till Europeiska unionens behörighet och om vilket det annars med stöd av 81 § i grundlagen skulle bestämmas genom lag, eftersom det är ett skatteärende.

Målet med unionens system för tullbefrielse är att säkerställa att råvaror som används inom förädlingsindustrin och som enligt den gemensamma tulltaxan är belagda med tull fås tullfritt eller med nedsatt tullsats när unionsproduktionen är otillräcklig eller obefintlig. Förordning (EU) nr 1387/2013 uppdateras en gång i halvåret för att tillgodose unionsindustrins behov. De ändringar som föreslås ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

För att säkerställa en tillräcklig och oavbruten tillgång på vissa jordbruks- och industriprodukter som produceras i en otillräcklig eller obefintlig mängd i unionen, och för att undvika störningar på marknaderna för dessa produkter, har dessa varor genom rådets förordning (EU) nr 1387/2013 helt eller delvis befriats från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar.

Kommissionen har med hjälp av gruppen för tulltaxefrågor av ekonomisk art (The Economic Tariff Questions Group) under tiden 14.5.2020–14.7.2020 prövat alla framställningar från medlemsstaterna om befrielse från tulltaxans autonoma tullar. Gruppen består av delegationer från alla medlemsstater samt Turkiet. Gruppen behandlade ansökningar om autonoma tullbefrielser och tullkvoter som ska börja gälla fr.o.m. den 1 januari 2021. 92 nya ansökningar om befrielser och 78 framställningar om ändring av befintliga åtgärder hade lämnats in. Därtill hade 7 ansökningar om nya tullkvoter och 12 ändringsframställningar lämnats in. På grund av de undantagsförhållanden som covid-19-pandemin medför sammanträdde gruppen på distans och tillämpade skriftliga förfaranden. Behandlingen påverkades även av brexit. Kommissionen hade lyft fram ett flertal ansökningar där den ursprungliga sökanden hade varit Förenade kungariket. Om det endast förekommit import till Förenade kungariket föreslogs det att åtgärden avslutas. Om det förekom import till det övriga EU27-området måste någon medlemsstat anmäla sig som sökande för att åtgärden ska kunna fortsätta.

Den 9 april 2020 publicerade kommissionen ett meddelande till medlemsstaterna om att man undantagsvis fortfarande kunde lämna in ansökningar om tullbefrielser och tullkvoter som ska träda i kraft den 1 januari 2021 för råvaror, halvfabrikat och komponenter som behövs vid tillverkning av varor som inom sjukvård eller hälsovård används vid bekämpning av sjukdomen covid-19 (den normala ansökningstiden hade redan gått ut den 15 mars 2020). Sökanden skulle

kunna påvisa att den vara som omfattades av ansökan skulle användas till en sådan slutprodukt som används inom sjukvård eller hälsovård vid bekämpning av sjukdomen covid-19. 7 sådana ansökningar lämnades in (de ingår i det totala antalet ovan).

Vid granskningen beaktades bland annat kommissionens meddelande ”Europa på väg – Hållbar mobilitet i EU: säker, uppkopplad och ren”, som antogs den 17 maj 2018 i syfte att främja produktionen av inbyggda batterier i unionen och som särskilt hänför sig till elbilar. Meddelandet är kopplat till EU-initiativet European Battery Alliance. Målet är att skapa ett konkurrenskraftigt ekosystem för batterier i unionen. Man vill stärka självförsörjningen i hela värdekedjan från råvaror till battericeller och färdiga batterier, inbegripet användningen av batterier i industrin och deras slutliga omhändertagande och återvinning. Batterier utgör ett spetsprojekt inom teknologi i EU, eftersom batterier anses ha synnerligen stor betydelse för teknologin och elbilsindustrin, bland annat när det gäller att stärka den framtida konkurrenskraften och uppfylla EU:s miljömål.

Enligt kommissionens meddelande av den 13 december 2011 om autonoma tullbefrielser och tullkvoter (EUT C 363) beaktas dessutom av praktiska skäl inte ansökningar om tullbefrielser eller kvoter om den outtagna tullen beräknas uppgå till mindre än 15 000 euro per år. Befrielser för produkter som inte uppnår detta tröskelvärde bör därför strykas ur bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013.

Efter granskningen ansåg kommissionen att fullständig eller delvis tullbefrielse är motiverad för vissa nya produkter som för närvarande inte anges i bilagan till förordningen. Dessutom bör det endast beviljas delvis befrielse från tullar för vissa produkter som för närvarande är föremål för fullständig befrielse. När det gäller vissa andra produkter är det nödvändigt att ändra villkoren för produktbeskrivningen, klassificeringen, tullsatserna, slutanvändningen eller datumet för obligatorisk översyn. Produkter för vilka tullbefrielse inte längre ligger i unionens ekonomiska intresse föreslås utgå ur bilagan. Ändringarna anges i förslaget till förordning och dess bilaga. Med stöd av förordningen ändras bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013 i enlighet med bilagan till den föreslagna förordningen. Under denna omgång fogas 83 nya produkter till bilagan medan 116 produkter stryks.

Under denna omgång lämnade Finland inte in några egna ansökningar. De föreslagna ändringarna har inte gett anledning till några kommentarer.

Det föreslås att förordningen träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Förordningen ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritetsprincipen

Den rättsliga grunden för den föreslagna förordningen är artikel 31 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det föreskrivs att tullsatser i den gemensamma tulltaxan ska fastställas av rådet på förslag från kommissionen. Detta omfattar även en ändring av och befrielse från tullar. En rådsförordning är därför det lämpliga instrumentet. Förordningen ska antas av rådet med kvalificerad majoritet.

Förslaget avser ett område där unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig. Förslaget anses överensstämma med proportionalitetsprincipen eftersom åtgärderna syftar till att förenkla förfarandena för aktörerna inom utrikeshandeln. Förordningen går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen i enlighet med artikel

5.4 i fördraget om Europeiska unionen. Åtgärderna är också i linje med kommissionens meddelande om autonoma tullbefrielser och tullkvoter (EUT C 363, 13.12.2011, s. 6).

4 Den nationella behandlingen av förslaget och behandlingen i Europeiska unionen

Ärendet har beretts vid finansministeriet i samarbete med Tullen och samordnats genom skriftligt förfarande i sektion EU5 (tulltekniska frågor), vilket avslutades den 10 november 2020.

Europeiska unionens råd har redan börjat behandla ärendet utifrån utkastet till förslag. Målet är att förslaget ska antas av rådet före mitten av december.

5 Lagstiftningen i Finland, inklusive Ålands ställning

Ärendet hör inte till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet.

6 Förslagets konsekvenser

Kommissionen har inte gjort någon konsekvensbedömning för förslaget eftersom den anser att det är fråga om rent tekniska ändringar som endast rör de befrielser som anges i bilagan till rådets förordning (EU) nr 1387/2013.

Enligt den finansieringsöversikt som bifogats utkastet till förslag får förslaget ekonomiska konsekvenser för unionens egna medel. De ändringar som föreslås beräknas medföra en inkomstförlust på cirka 38,1 miljoner euro per år (80 procent av de tullar som inte kommer att tas ut). Medlemsstaterna får behålla 20 procent av tullarna i uppbördskostnader. Effekterna för Finlands del beror på hur stora mängder av varan i fråga Finland importerar till unionen. När det gäller Finlands import uppgår inkomstförlusten till 20 procent av de tullar som inte tas ut till följd av förslaget till förordning.

7 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att förslaget enligt utkastet kan antas.